

Pozdravljeni!

Letošnje šolsko leto smo se zagnane devetošolke odločile, da bomo sodelovale pri novinarskem krožku. Trudile smo se in se bomo tudi v bodoče, da vas bomo informirale o aktualnih dogodkih in temah. Pred prehodom vas bo po novem letu čakal novinarski kotiček s plakatom in škatlo, kjer boste lahko anonimno napisali svoja mnenja, pohvale, graje in predvsem vaše probleme, na katere bomo anonimno odgovarjale.

Želimo vam veliko užitkov ob prebiranju Špasna.

Vaše devetošolke

ŠPORTNI DNEVI

Kot vsako leto se v mesecu septembru organizirajo športni dnevi. Ob lepem vremenu se razredi odpravijo na planinski pohod in tam občudujejo prečudovite razglede in lepote narave.

Prvošolci in drugošolci so se v sredo, 19. 9. 2016, odpravili na Lepenatko z učiteljico Silvo in učiteljico Sašo.

Prvošolci, drugošolci ter tretješolci v Solčavi pa so se na isti dan kot Lučani sprehodili po poti Logarske doline.

Četrtri in peti razred v Lučah in Solčavi so se dan prej kot prva triada povzpeli na Grohot.

Višja stopnja se je devetega septembra odpravila na malo zahtevnejše vrhove.

Šestošolci so se v spremstvu Branke Anželak, Karmen Oset in Andreje Urh povzpeli na Veliko planino. Najprej so se peljali z avtobusom do postajališča pod Veliko planino, nato pa se peš povzpeli do vrha.

Sedmi razred se je z avtobusom peljali do Pravljničnega gozda. S Simono Funtek so se povzpeli na Klemenčo jamo in si ogledali najdebelejši macesen v Sloveniji.

Osmi razred so se z Miro Erjavec, Marijo Robnik, Mitjo Venišnikom in Rajkom Rudnikom povzpeli na Okrešelj.

Majde povzpeli peljali na vrh,

Najstarejši na šoli pa so se v spremstvu Nerat, Alenke Kos ter Francija Plesnika na najvišji vrh v Lučah. S kombijem so se pod planino Arto, nato pa pot nadaljevali vračali pa so se na planino Loko.

Manja Šumah

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Tudi v tem šolskem letu smo se učenci do zdaj udeležili štirih športnih tekmovanj, na katerih smo se kar dobro odrezali, vendar je bilo nekaj več sreče pri nasprotnikih. Kljub temu smo ponosni na vse naše tekmovalce, ki so se trudili po svojih najboljših močeh.

Starejše deklice smo se 27. oktobra udeležile medobčinskega tekmovanja v nogometu v Mozirju. Kljub borbeni igri smo morale priznati premoč in osvojile 3. mesto.

Prav tako so se v mesecu novembru tudi starejši fantje borili na medobčinskem tekmovanju v košarki, ki je prav tako potekala v Mozirju, in nogometu v Nazarjah. Povsod so zasedli 3. mesto, vendar smo nanje vseeno lahko ponosni zaradi poštene igre in truda, ki so ga vložili.

Četudi nam sreča na prejšnjih tekmovanjih ni bila naklonjena, nas to ni ustavilo. Dalo nam je še več zagona in s trdim delom smo starejše deklice v košarki že šesto leto zapored osvojile 1. mesto na medobčinskem tekmovanju v Nazarjah in se uvrstile na področno tekmovanje. Tako smo s srčno igro zopet pokazale iz kakšnega testa smo.

Daša Zamernik

ZDRAVA ŠOLA

V mesecu maju 2016 se je naša šola vključila v Slovensko mrežo zdravih šol in tako postala Zdrava šola. Zdrava šola je šola, ki zavestno, načrtno in usmerjeno promovira zdravje. Projekt Zdrave šole izvajamo v sodelovanju z Nacionalnim inštitutom za javno zdravje in Slovenske mreže zdravih šol.

Kako bomo dosegali cilje tega projekta?

1. Aktivno bomo podpirali pozitivno samopodobo vseh učencev/učenk s tem, da bomo pokazali, da lahko prav vsak prispeva k življenju na šoli.
2. Skrbeli bomo za vsestranski razvoj dobrih medsebojnih odnosov med učitelji in učenci.
3. Potrudili se bomo, da bodo socialni cilji šole postali jasni učiteljem, učencem in staršem.
4. Vse učence bomo spodbujali k različnim dejavnostim tako, da bomo oblikovali raznovrstne pobude.
5. Izkoristili bomo vsako možnost za izboljšanje šolskega okolja.
6. Skrbeli bomo za razvoj dobrih povezav med šolo, domom in skupnostjo.

Učenke 9. razreda smo na nižji stopnji organizirale različne igre, da smo skupaj v sebi prebudili zdrav duh telesa. Po napornem dnevu v šoli se je prav lepo malo poigrati in razmigati z najmlajšimi učenci. Skupaj smo že plesali, igrali različne igrice ipd. Seveda bomo še naprej sodelovale z učenci in jih vzpodbujale k dejavnostim.

LONDON

Štirje učenci devetega razreda smo se v sredini oktobra odpravili v London za štiri dni. Tam smo si ogledali otoške znamenitosti in okušali njihove specialitete.

Z letalsko družbo Rynair smo v London odpotovali ob pol devetih zvečer z letališča v Puli. V sredo smo pozno ponoči prispeli v hotel.

V četrtek smo si ogledali naravoslovni muzej, voščene lutke in večerjali v Pizza Hut.

V petek smo bili v Green parku, ogledali pa smo si tudi Buckinghamsko palačo, Big Ben, Trafalgar square, London eye, katedralo in muzej. V soboto smo bili zopet v muzeju, in sicer v pomorskem, poleg tega pa smo

videli tudi začetni poldnevnik in kitajsko četrt. Zadnji dan smo odšli v Cambridge, kjer smo si ogledali kolidže.

Izlet je bil enkraten. Ta izlet priporočamo vsem, ki si želite spoznavati druge države.

BESEDIČICA

Na prvi dan meseca kulture se je v Lučah odvijala Besedičica, to je srečanje mladih literatov Zgornje Savinjske doline. Letos je sodelovali 36 učencev iz petih šol. Strokovni spremljevalec in gost prireditve je bil Zoran Pevec. Naši literati so se preizkusili v različnih literarnih besedilih. Pisali so pesmi, likovne pesmi, basni ter zgodbe. Lučki literati smo začeli prireditev s šolsko himno in kratkim skečem o življenju Blaža Arničā, svoje stvaritve pa smo predstavili zadnji. Sodelovali so Manja Šumah, Ema Metulj, Ema Kočnar, Ema Moličnik, Janja Robnik, Zala Zamernik, Tina Supin, Nejc Funtek, Pija Funtek in Nika Čerček. Zmagovalka naše šole je bila Manja Šumah, dobila pa je priročno nagrado. Vsa dela naših učencev pa si lahko preberete v nadaljevanju.

ČAROBNI SADOVNJAK

Pred davnimi časi je za sedmimi vodami in devetimi gorami živel deček. Bil je reven in živel je v mali koči z bolno mamo.

Nekega jutra se je odločil, da bo odšel v gozd iskat zdravilo za bolno mamo. S seboj je vzel košaro, v njej pa je imel hrano. Krenil je na pot. Hodil je in hodil ter ob poti zagledal ranjenega ptička. Vprašal ga je, kaj je počel, da se je tako grdo udaril. Odgovoril mu je, da se je zaletel v drevo. Ker je bil deček dobrega srca, je ptičku pomagal in mu rano na krilu ovil z listom. Ptiček se mu je zahvalil in odfrfotal stran. Deček je odšel naprej. Za grmovjem je zagledal palčka. A ta palček je bil zvit. Dečku je rekel, da za košatim drevesom raste ogromno zdravih rastlin. Ko je deček pogledal za drevo, mu je palček ukradel vso hrano, ki jo je imel v košari in zbežal. Deček je pograbil košaro ter žalostno odkorakal naprej. Na poti je srečal še srno, ki ni vedela, kje je njen dom. Vedela je samo, da je na jugu. Deček ji je s pomočjo mahu na drevesu pomagal do doma.

Nenadoma se je pred dečkom pojavil zajec. Ta zajec je bil zelo bister, poznal je vse poti v gozdu, vsako žival, vsako drevo, vsak list ... Zajec je že ves dan skrivaj opazoval dečka in opazil njegovo dobroto. Sklenil je, da mu bo pomagal. Dečku je izročil zemljevid do čarobnega sadovnjaka. Povedal mu je, da v njem raste čarobna jabolana, ki ima moč, da ozdravi katero koli bolezen. Izdal mu je tudi, da bo imelo jabolko, ki ga bo utrgal, moč samo do sončnega zahoda, zato mora pohiteti.

Deček je pogledal zemljevid in odhitel po poti naprej. Šel je mimo posušenega gozda ter srečal kosovirja, ki sta sedela na svojih žlicah. Hitel je mimo listnatega, iglastega ter mešanega gozda. Mimo pravljičnega gozda do čarobnega gozda, v katerem je bil čarobni sadovnjak. Iskal je in iskal, a ker mu zajec ni dal opisa jabolane, ni našel čarobnega jabolka. Razočarano se je sesedel na tla in na vrhu hriba zagledal največje drevo na svetu. Na njem so bila posebna jabolka, zato je hitro odtrgal eno in stekel s hriba. Spotoma je v košaro pobral še nekaj hrušk, češenj, sliv, banan, pomaranč, limon ... ter stekel iz čarobnega sadovnjaka.

Spoznal je, da ne bo prišel pravočasno domov. A se je motil. Zagledal je srno, ki ji je tisti dan pomagal, in ta mu je rekla, da ga bo odpeljala domov, le skočiti mora na njen hrbet. V nekaj minutah sta prispela do koč. Deček se je srni zahvalil in stekel k mami. V usta ji je dal košček jabolka. Mama je že po prvem grižljaju odprla oči.

Deček je bil zelo srečen. Objel je mamo in iz košare vzel še ostalo sadje. Sadja ni in ni zmanjkalo, pravzaprav ga je bilo vedno več. Deček je spoznal, da se dobro z dobrim vedno poplača.

Pija Funtek

NEZAUPLJIVI JEŽ

Jež je zelo rad jedel hruške. Vsak drugi dan je hodil ponje v bližnji sadovnjak. Njegova prijateljica čebela ga je vsak dan opazovala, kako je hitel, da bi bil tam pred drugimi ježi in si izbral najlepšo hruško. Ni se hotel družiti z njimi. Čebela je bila njegova najboljša prijateljica. Vsak dan sta se družila, nekega dne pa čebele ni bilo. Ko je letela nad sadovnjakom, je videla kmeta, ki je skrbel za drevesa, ki so mu prinašala zaslužek. Opazovala je, kako jih je škropil s pesticidi. Pomislila je: »Tako moram obvestiti ježa, ker hodi tja po hruške.« Odbrenčala je k njemu in mu svetovala: »Jež, videla sem kmeta, kako zastruplja sadove s pesticidi. Ne hodi tja po hruške, da se ne zastrupiš!« Nezaupljivi jež je zagodrnjal: »Ah, nič ti ne verjamem! Včeraj te ni bilo k meni. Mi ne privoščiš sladkih hrušk?« Čebela je presenečena odletela. Naslednji dan je jež seveda šel po hruške. Ko je prišel tja, je videl, da nekaj ni v redu, a je kljub temu tako kot vsak dan vzel hruško in jo odnesel. Ko je to hruško pojedel, se je zastrupil in zbolel. Takrat se je spomnil na čebelo in njeno svarilo. Čebela je dobro poznala nergaškega ježa, ki je zaupal le sebi. Naslednji dan ga je obiskala in vprašala: »No, kako si danes, si se posladkal s hruškami?« »Oprosti, ker sem bil nesramen in danes vem, da bi te moral poslušati,« se je otožno oglasil jež in se ji opravičil.

Včasih je dobro upoštevati nasvete drugih, ki vidiijo iz druge perspektive.

Ema Moličnik

PRAVIČNA RAZSODBA

Nekega dne so na gozdni jasi živali priredile tekmovanje v poznavanju gozda. V finale sta se uvrstili lisica in sova. Voditelj kviza je bil plašni zajec. Dva dni pred zaključno prireditvijo je lisica obiskala zajca in mu rekla: »Pojem te, če mi ne poveš vprašanj in odgovorov nanje.« Zajec je podlegel njenim zahtevam. Tekmovanje se je pričelo in voditelj je postavil tri vprašanja in pri vseh je lisica odgovore deklamirala. Lisico so razglasili za zmagovalko. Na podelitvi pa je prišlo do nepričakovane, anonimne prijave priče, ki je videla lisičin obisk pri zajcu. Predsednik častnega razsodišča je bil pravičen medved, ki je nato razsodil: »Zakonita zmagovalka kviza je sova, vi, lisica, pa ste obtoženi na sedem let služenja zajcu, izrekli pa jima boste tudi javno opravičilo!«

Kdor visoko leta, nizko pade!

Tina Supin

POČASI SE DALEČ PRIDE

Pes in mačka sta se že od malih nog zelo veliko prepirala. Nekega sončnega dne pa je mimo prišel zajec in se jima začel posmehovati. Zajec je rekel: »Počasnejša sta od mene in zlahka vaju prehitim.« Mačka je dala pobudo: »Pa tekmuймо!« Za sodnika so naprosili želvo. Pripravili so se na start in želva je dala znak: »Pripravljeni, pozor, zdaj!« Nato se je tudi želva odločila, da bo tekmovala z njimi. Zajec, mačka in pes so se zagnali in odhiteli proti cilju. Zajec je tekel naprej, ker pa je imel toliko prednosti, je šel na polje in si vzel eno korenje, ga pojedel in zaspal. Nihče se ni oziral za želvo, a ona je počasi in vztrajno hitela proti cilju. Pes in mačka sta se začela znova prepirati: »Jaz sem hitrejša od tebe,« je rekla mačka. Pes pa je bevsknil nazaj, da je on hitrejši. Zajca je lajajoči in mijavkajoči prepir zbudil in spet odhitel proti cilju. Pes in mačka sta zagledala zajca, kako drvi proti vrhu hriba, zato sta še onadva odhitela za njim. Na vrhu jih je vsa utrujena pričakala želva in vsi trije so spoznali, da jih je želva prehitela. Tako so ugotovili, da ne smejo podcenjevati počasnejših.

Janja Robnik

PES IN MAČKA

Pes in mačka, ki sta živela v isti hiši, sta se ves čas prepirala, kdo bo ležal na najmehkejši blazini v hiši. Dogovorila sta se, da bosta zanj tekmovala v treh disciplinah in kdor bo zmagal, bo lahko ležal na blazini. »Prva disciplina naj bo lajanje,« je predlagal pes in mačka se je z njim strinjala. Ravno takrat je mimo njiju prilezel polž in prosila sta ga, če jima bi sodil. Pred začetkom tekme sta oba tekmovalca ogrevala svoje glasilke. Ker pa je pes vedel, da bo zmagal, se ni preveč trudil, le glasno je zalajal. Ko sta oba tekmovalca končala z nastopom, je polž določil zmagovalca. »In zmagal je pes,« je razglasil polž. »Naslednja disciplina bo plezanje na drevo,« se je hitro oglasila mačka. Pes se je seveda z njo strinjal. V tej disciplini pa se mački ni bilo treba truditi, saj je vedela, da pes ne zna plezati na drevo. »In zmagala je mačka,« je razglasil polž. Tretjo disciplino pa sta določila oba. »Kaj, če bi tekmovala v tem, kdo se prej ustraši nasprotnika?« je predlagal pes in mačka se je z njim strinjala. Oba tekmovalca sta se pripravila in ko je polž dal znak za začetek discipline, je pes le glasno zalajal in mačka se je tako ustrašila, da je skočila na drevo. Pes se je začel smejati, a isti trenutek je predenj skočil zajec in pes se je tako ustrašil, da se je hitro skril v svojo uto. In od tistega trenutka je na najmehkejši blazini v hiši ležal zajec.

Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Zala Zamernik

KAKO JE CARJEVIČKA PRIŠLA V SLOVENIJO

Nekoč je na travniku v osamljeni deželi na severu rastla stara jablana. Na ta travnik še ni stopila človeška noga. Travnik je bil zapuščen, še jablana, ki je rastla na njem, je bila na pol podrta. Jablana je na vsako tisočletje obrodila sadove. Bližalo se je leto 1397, ko je jablana le zacvetela. Jabolka so kot za stavo padala iz starega drevesa. Eno je padlo na hrib in začelo se je kotaliti. Valilo se je čez travnike, reke, gore, hribe in doline. Ko je prišlo v velemesta, so se jo vsi izogibali ter se ji umikali in jabolko je bilo vedno bolj žalostno. Ko se je prikotalilo k našim severnim sosedom, so vsi s prstom kazali nanjo. Bilo je že vso obtolčeno in ubogo, ko se je privalilo v Slovenijo. Prvi Slovenec, ki jo je zagledal, je z veseljem ugriznil vanjo. Tedaj pa se je zgodil čudež. Slovincu je na mesto revne hiše stal zlat grad, okna so bila srebrna in njegovo kolo je postalo zlata limuzina, pred njegovo hišo pa je stal sadovnjak, poln enakih jabolk, kot je bila tista, v katero je ugriznil. Slovenec se je spraševal, kaj pomeni vse to in jablana mu je odgovorila, da je nihče ni hotel pogledati, kaj šele, da bi jo pojedel. Rekla je, da ga ima rada kot carja, on pa ji je odgovoril, da bo ona njegova carjevička. Žal pa so jablane v sadovnjaku zacvetele le na vsako tisočletje.

Nika Čerček

SPOMIN

Rože so že zdavnaj ovenele,
oh, ko bi le mrak vzele.
Slike me nazaj vlečejo in
pri duši mi je zelo težko.
Vem, daleč je tisto poletje,
tisto morje, sonce in cvetje.
Zelo daleč je odšlo
kot pesem ptic prav tako.
Približuje se november,
in za tem veseli december,
a vesel bo le zate-ne zame,
žalosten spomin me objame,
ko zatečem se v varno zavetje,
ker se spominjam na minulo poletje.
Ptički so že zdavnaj odpeli
in svoje težke kovčke vzeli.
Napotili so se proti morju,
ki jih čaka tam na obzorju.

A mene so doma pustili,
in čakam zdaj v sivini,
na boljše čase, na boljše dni,
hladni veter mi hladi
spomin na poletje
in na vse moje doživetje.
Sedaj sedim v tej puščavi
in spominjam se na dni,
ko nam bilo je še lepo,
a zdaj spomini jočejo.
Spet spomin se vrne nate,
takrat bi vse naredila zate,
a zdaj odšel si v tuji kraj
in ne bo te več nazaj.
A kljub temu spomini lepi so,
a žal mi ni nikoli bilo.

DOMAČIJI

Prelepa naša domovina,
onkraj Savinje je planina,
tam je hišca zidana,
kjer je tekla moja zibelka.

Ko sem še majhna bila,
se je zibelka gugala sem ter tja,
a zdaj v kotu stoji
in čaka na boljše dni.

Otroci smo v svet odšli
in domačija v vetru spi,
a vedno se radi vračamo tja,
kjer nas pričakuje mamica.

Počasi bo še ona odšla
in tema prišla bo na žalost tja.
Morda bo nov rod prišel
in sladko zibelko spet bo grel.

POT MLADENIČA

Življenjska pot

dolga je,
neskončno
vleče se.

Mlad
mladenič

po tej
poti gre
in išče

izgubljeno
si dekle.

Obljubljeno
bilo mu je,
če najde jo,
njegova bo.

Ljubezni pot
vodi ga,
tja kjer
njegovo
izgubljeno
je dekle.
Upa, da
najde jo,
saj neskončno
ljubi jo.

Ta pot
pripelje
ga do

nje in
tako
veselje
se
prične.

Alma Funtek

MOJA DOMOVINA

Kjer lipa zelena stoji
in sosed soseda meji,
tam Slovencev je dom,
tam živel vselej bom.

Ponosna je država,
ki ji pripada slava,
od Triglava vse do morja
lepota sega do obzorja.

Prestolnica Ljubljana,
ljubezni je predana,
srce si tam pogreješ,
da lažje se nasmeješ.

Triglav je naš najvišji vrh,
ob razgledu spreleti te srh.
Od krasote, ki nima meja,
planincu srce zaigra.

Zdravljica, himna naša,
nam v srca up prinaša,
jo je pesnik Prešeren stkal,
da bi vse narode povezoval.

Nas tujec je nadlegoval,
a Sloven'c se ni predal,
je domovino branil,
sovražnike odstranil.

Sedaj vsi svobodni smo,
borcem se zahvalimo,
ki borili so se za nas,
da prišel bi boljši čas.

Bela-modra-rdeča,
to je naša sreča.
Pamet v roke vzemimo
in domovino ohranimo.

GLAŽEK NESMRTNOSTI

Stari Francelj čaka tam pod lip' co,
tuhta čudne misli o življenju:
»Vsak bo moral enkrat umreti,
nima smisla večno živeti.

A glažek nesmrtnosti želi si vsak imeti,
vsak hoče se smrti oteti.

Še jaz povprašam dohtarja Maja,
če taka stvar obstaja
in če je že ne morem v dar dobiti,
bi jo vsekakor hotel kupiti.«

Pride Majček dohtar k njemu in ga vpraša:
»Kaj želiš, Francelj stari? A je hrbet že v okvari?
A le zdravila rabi trebuh tvoj, da se pozdravi,
A še vedno nisi čist' pri ta pravi?
Povej mi, kje je težava,
da ti lahko pomaga moja bistra glava?«

»Ah, Majček, nič od tega ni,
kar zdaj našteval si mi ti.
Zanima mene le zdravilo,
ki bi smrti me rešilo.«

»A tako je to,
le kaj te smrti rešilo bo?
Že vem, zdravilo obstaja seveda,
saj zdravstvo od vseh največja je veda.
Stori tako, kot ti bom rekel, deda,
in rešena bo tvoja beda.
Naberi opolnoči vrtnice tri,
drug dan jih ob zori zažgi,
v zubljih plamenov ponavljaj besede si:
živel, večno, bom, živel, večno, bom.
V pepel polnočno vod nalij,
čarobni napoj na dušek popij!«

Francelj stari naredi vse to,
a še preden napoj spije, ga dohtar po tleh polije:
»Ne pij tega, Bog ne daj!

Ker včeraj prvi april je bil,
si ti danes skoraj strup popil, lahko bi še infarkt dobil,
še sreča, da vse sem po tleh polil.
Sicer bi ti zagotovo smrt dočakal,
a zdaj poslušaj me pozorno,
zdravila, ki ga hočeš ti,
nikjer na tem svetu ni,
zato namesto glažka nesmrtnosti
z mano bokal vinca spij!

Nejc Funtek

DRAGOCEN SPOMIN

Odraščala sem v družini, kjer je bila ljubezen na prvem mestu. Vsi so me podpirali in jaz sem morala njih in temu sem še danes hvaležna. Ni povsod prioriteta, da od doma odneseš vrednote, kot so ljubezen, zvestoba in spoštovanje. Moj oče me je učil in že od nekdaj pravil, da se lahko vsak čas zgodi, da zgubimo kakšnega družinskega člana, ampak to nas ne sme podreti. Govoril je, da prihajajo časi, ko ne bomo več imeli vsega v izobilju in na to me je tudi pripravljaj. Hodila sva k maši in prosila za usmiljenje naše družine, obiskovala naše vrhove in opazovala lepoto narave, ki se ni prenehala, in pila vodo iz čistih studencev prelepe Savinje. Takrat se sploh nisem zavedala, zakaj to delava. Počasi mi je prišlo v navado, da sem to enostavno morala narediti. Če se sedaj spomnim, ne bom nikoli pozabila, kako me je oče objel in mi na uho zašepetal: »Lahko izgubimo drug drugega, vendar spomina ne! Zapomni si to, hči predraga!« Že od nekdaj sem bila zelo ranljiv človek.

Mesec dni kasneje sem se ponoči zbudila, saj sem imela nenavadne sanje. Prišli so nepoznani ljudje, oblečeni v belo in z modrimi lasmi, ki so jim segali do ramen. Bližali so se proti nekemu človeku, jaz pa sem zraven samo klečala in molila. Tedaj sem se prebudila iz spanja, vsa onemogla in otožna. Zakaj ravno jaz in kdo je bil ta človek? Poskušala sem zaspati nazaj, vendar mi mamin rahel otožni jok, ki je prihajal iz spalnice, tega ni dopuščal. Nisem si mogla pomagati, da ne bi prisluhnila pogovoru med očetom in mamo. Nista ležala v postelji, saj je bila luč prižgana in oče je pakiral stvari v mali nahrbtnik. Vanj je dal štiri škatle nabojev, konzerve in list papirja ter pisalo. Nase je nadel ogrlico moje mame, v kateri je imela shranjeno družinsko fotografijo. Močno ga je objela in poljubila. Potem je prišel v mojo sobo in videl, da sem budna. Objel me je in poljubil ter me močno stisnil in mi povedal, da naj upoštevam, kar me je naučil skozi vsa ta leta in naj nikoli ne pozabim nanj, ker bo vedno z menoj. S temi besedami je odšel iz sobe, zunaj pa je počasi začelo vzhajati sonce in krvava zarja izginjati. Jaz, mokra od solz, sem se stiskala v rob postelje in premišljevala, zakaj in kako je to privedlo do tega. Mati celo jutro ni spregovorila nič, razen da je nahranila živino in odšla molit v sobo. Jaz pa sem bila prepuščena sama sebi. Na poti v šolo sem srečala dva v črno oblečeno človeka. Oče mi je dolgo časa govoril, naj ne govorim z neznanci, posebej pa ne takrat, kadar se mi zdijo zelo čudni. Želela sem hitro priti mimo njiju, ko pa sta me ustavila in me vprašala, kje živijo bratje Savin, sem upoštevala očetov nasvet in povedala, da enostavno ne vem in odšla naprej, čeprav sta me klicala in še nekaj spraševala. Odhitela sem naprej, ker sem že zamujala v šolo.

V razredu nas je sprejel natanko tako oblečen moški, kot sem ga srečala na poti proti šoli. Takoj me je zmrazilo in vprašala sem sovrstnike, če kaj vejo o tem dogodku. Vsi so odvrnili, samo Nina Zlokarjeva mi je na uho prišepnila, da so njen oče in njena dva brata danes ponoči odšli in ji zagrozili, da o tem ne sme povedati nikomur. Tudi jaz sem ji povedala svojo zgodbo, ker sem ji zaupala kot lastni sestri. Njihova družina je živela nedaleč stran od nas in najina očeta sta bila prijatelja že od otroštva, in tako smo bili tudi otroci naučeni, da si moramo vedno pomagati med seboj in držati skupaj. V razredu je zavladala tišina, kakršne še nikoli nisem slišala. V zraku se je čutila napetost in »črni ljudje« so še naprej korakali po učilnici in nas pregledovali in popisovali. Zahtevali so tudi imena družinskih članov, kar pa nama z Nino ni ugajalo. Nazadnje pa je v razred stopil še deseti moški, ki je vsem vzel sapo. Po obrazu je imel toliko las, da se jih je dalo celo prešteti na eno roko, brke pa košate kot smrekove veje. Bil je poveljnik te enote in vsi so ga ubogali. Ko je začel govoriti, smo morali vsi utihniti. Povedal je, da čakajo na začetek kriznega obdobja in celo slutijo vojno, zato nas morajo vse popisati, da bodo vedeli, koliko ljudi morajo preskrbeti. Meni se je takoj zasvetilo pred očmi. Želeli so, da bi lahko našli moške in fante za boj v vojni. Tako sva z Nino sklenili načrt, da ne poveva vsega, kar bi lahko ogrozilo najini družini. In to sva tudi izvedli. S tem je bilo konec pouka in vsi smo lahko odšli domov. Ko sem prišla pred kuhinjska vrata, so neki moški obletavali mojo mamo, a ona jih ni spustila k sebi. Vprašali so jo, kje ima moža, ona pa je samo odgovorila, da je pred tednom dni zapustil našo deželo in šel na obisk k teti Mari, nato pa sem vstopila v kuhinjo še jaz. Mama mi je na mizo položila kos kruha in pa še ostanek včerajšnjega ričeta, ter nekako spodila tiste moške ven iz naše hiše. Povedala sem ji, kaj se je naredilo v šoli, ampak komentarja iz njenih ust ni bilo.

Naslednji dan sem v šoli videla objavljen članek o začetku novega obdobja. Vsi moški in fantje nad 17 let so se morali zglasiti pri vaškem zastopniku policije. Kdor se ne bi javil, bi ga lovili, s tem pa bi si prislužil še hujšo kazen. Veliko mož je šlo na postajo z dvignjeno glavo, ven pa so prišli kot povožene žabe. Vsi so žalostni in z majhnimi listki zapustili prostore starega župnišča, ki so ga spremenili v novo pisarno. Spet ni bilo pouka in namesto učenja smo morali po vasi nositi plakate, z vsebino nove dobe.

Končno je prišel vikend. Po navadi sem zmeraj odšla zjutraj z očetom po drva v gozd, da sva jih spravljala za zimo. Čeprav ga ni bilo, sem vseeno odšla v gozd na moje posebno mesto. Tam smo imeli z očetom in materjo prostor, kamor smo se lahko zatekli. Bila je jama na robu Zlokarjeve in naše meje, torej smo imeli skupno točko na meji. Tega prostora ni mogel kar vsakdo najti. Bilo je zelo težko priti gor, vendar enostavno, če si poznal pot. Ko sem prišla na vrh, sem se najprej razgledala po lepotah naše doline. A ko sem se obrnila, me je nekaj na sunek zakrilo usta in me odpeljalo v jamo. Srce mi je začelo biti kot takrat, ko sem srečala na poti tista dva moška. Ko pa me je roka izpustila, sem videla, da je bil Ninin oče. Od veselja sem ga takoj objela in on me je pomiril. Razložil mi je, da se skriva tukaj z mojim očetom ter bratoma in da nihče ne sme izvedeti za njih. Potem pa sva se pogovorila, kaj se je dogajalo danes v šoli. Iz doline gor se je slišal glas zvona, ki je naznanjal četrto uro popoldan, vendar mojega očeta še vedno ni bilo. Začelo naju je skrbeti, saj sem jaz prišla že ob desetih, njega pa še ni bilo.

Marjan (tako mu je bilo ime) je sklenil, da ga pojdemo iskat, vendar njega ne sme nihče prepoznati. Ko se je nekako zakrinkal, sva odšla.

Ko sva prispela do Račnikove kolpe, je proti nama capal možki, ki je krvavel iz roke, nosu in noge. Bil je oče. Marjan ga je takoj podprl in nesla sva ga gor proti Poljani. Po oskrbi rane je prišel k sebi in povedal, da so ga lovili črni gospodje in nanj streljali, kar je pomenilo, da sta bila ogrožena. Marjan se ni hotel predati, oče pa je zaradi bolečin želel oditi domov. Po dolgem prerekanju je res uspel vstati in šla sva proti domu. Z vodo iz bistre Savinje si je spral rane, potlej pa se je še nalašč popraskal po ruševju, da je zgledal, kot da se je poškodoval pri delu. Z očetom sva hitro prišla domov in on je šel takoj k moji mami in ona ga je v solzah sreče in žalosti pospremila v sobo in mu še enkrat oskrbela rane, skuhala zdravilni čaj in mu dala skodelico ričeta. Po okrepčilu je zaspal v svoji postelji in jaz sem ležala poleg njega. Zvečer se nama je pridružila še mama in skupaj sva zmolili en rožni venec ter zaspali. Ura še ni bila šest, ko se je mama zbudila, za tem tudi jaz, ker je nekaj ropotalo okoli hiše. Stisnila sem se k očetu, ta pa je še vedno spal. Mama je vstala in šla pogledat, kaj se dogaja. Prišli so spet možje v črnem in meni je spet zastal dih. Iskali so očeta, ta pa je še vedno spal, dokler ga nisem zbudila, da sva poslušala, kaj se pogovarjajo. Prišli so v sobo, pregledali vse kotičke, da jih slučajno ne bi kaj ogrozilo. Na koncu so se le posvetili mojemu očetu in se mu smejali, češ da moraš biti res štor, da si narediš kaj takega. Jaz sem se jim postavila po robu in jezikala nazaj. Zaradi tega sem dobila klofuto, vendar me to ni ustavilo. Nagnali so me ven iz sobe, a moja radovednost je ujela vse, kar je treba. Oče bi moral iti na novo fronto, ki bi se naj zdaj, zdaj odprla v Srbiji, saj so nas napadli in potrebujejo vojake. V tistem trenutku mi je bilo tako hudo pri srcu, da nisem vedela, kaj naj naredim. Čez nekaj časa pa je prišla k meni Nina in jaz sem ji seveda vse povedala. S tem sva ugotovili, da smo vsi ogroženi. Z Nino sva stopili v kuhinjo in si pogreli čaj ter ga spili. Potlej je nekaj počilo in mati je zavpila. Takoj sem šla v sobo pogledat, kaj se dogaja. Vojak je očeta ustrelil še enkrat v nogo in mu zagrozil, naj sprejme njihove zahteve, drugače ga bodo ubili. Mojo mater pa je udaril tako močno, da je padla na tla.

Oče je želel, da pokličemo duhovnika in prihitel je, kot da bi vedel, kaj se dogaja. Spovedal je očeta in mu dal odvezo. Mazilil ga je, jaz pa sem samo gledala. Nisem mogla verjeti, da se to res dogaja, v lastnem domu me je bilo strah kot še nikoli. Mati me je poklicala v izbo in vsi obdani s solzami so me gledali, kot da umiram jaz. Še zadnjikrat me je oče močno stisnil k sebi in mi zaželel srečo ter rekel, naj nikoli ne pozabim mame in naj čim prej odideva stran. V Italijo ali pa Švico. Poljubil naju je in objel tako močno, da sem čutila, da ima zlomljeno rebro. Jokala sem do onemoglosti, a on je odšel. Odšel je daleč, daleč stran, stran od vseh skrbi. V srcu sem čutila tako stisko kot še nikoli. Nisem mogla dihati, začela sem objemati in poljubljati očeta, vendar zaman. Župnik ga je še zadnjikrat blagoslovil ter odšel. Z mamo sva skupaj stopili k očetu in molili. Obe odeti v solze, ki so bile grenke kakor pelin, sva se še zadnjič poslovili od očeta. Prišli so nosači ter odpeljali mojega očeta na nosilih v vas.

Pogreb je bil naslednji dan in od žalosti in hotenja po maščevanju nisem več mogla jokati. Še zadnjikrat sem videla njega, ki mi je dal življenje, me učil in me imel najrajši na svetu. Pokazal mi je najlepše lepote tega sveta in tri vrednote, ki me še danes spremljajo. Tako je odšel mirno iz tega sveta, na Balkanu pa se je odprla že nova fronta. Vojaki so hodili po kmetijah in odkupovali živino za vojsko. Nama z mamo je to prišlo prav, saj sva rabili denar, da sva lahko pobegnili v Švico, onkraj naših Alp, kjer naj bi vladal mir. Zbrali sva vse možno in se povzpeli na Olševo ter nadaljevali pot proti državi, ki je bila najin cilj.

Do vrha so se slišali kriki ljudi in otrok ter streli pušk. S težkim srcem sva zapuščali najin dom, vendar si obljubili, da se v primeru izboljšanja razmer vrneva nazaj.

Še zadnjikrat sem uzrla pogled nazaj proti domu in nadaljevala pot. Ni besed, ki bi opisale to grenkobo in žalost, ki jo lahko povzročijo negativno naravnani ljudje. Želja po maščevanju je bila neizmerna. Vsak zmagovalec prej ali slej naleti na oviro, dom pa ostane vedno isti. Slovenija, dežela moja, ki me ljubiš in rada imaš. Pomagaj našemu rodu, da zvest in ljubezniv si bo. Z bogom.

Ema Kočnar

ZAKAJ

Ko brat me vpraša,
ZAKAJ si mojo čokolado vzela,
ZAKAJ si vse bolj debela?

ZAKAJ polna si lenobe?
ZAKAJ nisi pospravila sobe,
Ko ati vpraša me,

ZAKAJ slabo oceno si dobila?
ZAKAJ se nisi učila,
Ko mama me vpraša,

zaradi nje pogosto nastane zmeda.
to čudna je beseda,
ZAKAJ, ZAKAJ, ZAKAJ,

V ponedeljek zjutraj se vprašam:
ZAKAJ ni vsak dan nedelja?

Pri kosilu:

ZAKAJ vsak dan jemo zelje?

Ko moram peš:

ZAKAJ me ati v šolo ne pelje?

Ko pečem potico:

ZAKAJ se orehe melje?

Ko pospravljam:

ZAKAJ si ne privoščim brezdelje?

Ko zamudim avtobus:

ZAKAJ mi vedno pred nosom spelje?

Ko srečam fanta:

ZAKAJ me ne spravi v veselje?

Ko moram v posteljo:

ZAKAJ potrebujemo vzgojitelje?

V cirkusu:

ZAKAJ ni strah levov krotiteljev?

Ko pogledam v denarnico:

ZAKAJ ne morem dobiti pokrovitelje?

Pri telovadbi:

ZAKAJ imamo mučitelje?

V šoli:

ZAKAJ potrebujemo učitelje?

Ko bom zjutraj se zbudila

in morala v šolo,

se bom zopet vprašala ZAKAJ.

Na koncu te čudne
besede
ZAKAJ
stoji čudna kljuka
VPRAŠAJ.

Manja Šumah

MALA SVINJAČKA

Ljudje imajo različne hišne ljubljence, med katerimi je lahko tudi najmanjša opica, in to je mala svinjačka.

Mala svinjačka (*Pygmy marmoset*) je nova vrsta opic, ki se nahaja izključno v džunglah Južne Amerike. Je najmanjša vrsta opice na svetu.

Male svinjačke so povprečno visoke približno 15 cm, z repom pa 20 cm. Mala svinjačka ima ostre kremplje, zaradi katerih je odlična pri plezanju na drevesa, dolg rep pa ji daje odlično ravnotežje pri premikanju na drevesu. Nizka teža malih svinjačk omogoča, da doseže krošnjo, ki je veliko večjih vrst opic ne more doseči. Prehranjujejo se s sadjem, jagodami, žuželkami in majhnimi plazilci.

Mala svinjačka je vedno bolj priljubljena kot eksotična žival, vendar se zelo težko obdrži. Ko je dojenček, je ta opica odvzeta iz družine, pogosto pa hitro umre zaradi depresije. Mala svinjačka lahko ima hud odpor do njihovih lastnikov. Lahko ugrizne svojega lastnika in vrže blato na njih kot obliko napada.

Po obdobju brejosti (približno 4 mesece) samica skoti enega ali dva mladiča. Samci pogosto nosijo dojenčke po rojstvu, dokler niso dovolj veliki in dovolj močni, da skrbijo sami zase. Te opice živijo v skupinah, ki jo po navadi sestavljajo samica, samec in njihovi potomci.

Zaradi njihovih značilnosti se je razvilo več vzdevkov, kot so žepna opica in mali lev.

Alma Funtek

ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE

Predstavila vam bom eno največjih držav na svetu, in to so Združene Države Amerike. Je ena najbolj priljubljenih držav in njene znamenitosti so prava paša za oči, zato upam, da vas bo ta članek vzpodbudil, da bi v prihodnosti tudi obiskali tuje države in spoznali veliko novih znamenitosti.

ZDA so četrta največja država na svetu, le Rusija, Kanada in Kitajska so večje. Ima 9.631.420 km² površine. Glavno mesto je Washington D.C. in je bil poimenovan po prvem predsedniku Georgu Washingtonu. Država ima 315 milijonov prebivalcev in je tretja najbolj poseljena država, takoj za Kitajsko in Indijo. Prvotni prebivalci so bili Indijanci.

Uradni jezik je angleščina, drugi najbolj pogost jezik pa je španščina.

Njihova zastava ima 13 rdečih in belih črt, ki predstavljajo nedolžnost in hrabrost ter trinajst kolonij, 50 zvezd pa predstavlja 50 zvezdnih držav. Imajo dva državna simbola, in sicer vrtnico in orla.

Za Združene Države Amerike je najbolj značilna hitra hrana, katere recepti so se ohranili od nekdanjih priseljencev.

Največje mesto v ZDA je New York, ki ima 8,2 milijonov prebivalcev, njegova površina pa je 830 km². Druga velika mesta so še npr.: Los Angeles, Philadelphia, Detroit, Chicago, Seattle, San Francisco, Miami.

Ima seveda številne gore. Najvišja je Mount McKinley, druge pa so še npr. Mount Saint Elias, Mount Foraker, Mount Bona in še mnoge druge. Vseh pet najvišjih gor v ZDA je na Aljaski, ki je najbolj gorat predel te države.

Druga najdaljša reka in najbolj turistično ogledana je reka Mississippi, po kateri se lahko popelješ z ladjico. Ostale zelo znane reke so še Missouri in Colorado River.

Tu pa je še nekaj najbolj znanih atrakcij v ZDA, ki si jih je vredno ogledati:

DISNEYLAND v Kaliforniji
CENTRAL PARK
KIP SVOBODE
TIMES SQUARE v New Yorku
THE WHITE HOUSE

Zaradi vseh teh znamenitosti pa je zagotovo ZDA najbolj popularna turistična atrakcija, zato upam, da vas je ta članek navdušil za potep in odkrivanje neznanega.

TOP 10 PESMI

V minulem mesecu smo izvedli anketo za top 5 slovenskih in tujih pesmi. Še enkrat se zahvaljujem vsem, ki ste rešili anketo in podali svoja mnenja.

TOP 5 SLOVENSKIH PESMI:

1. Mi2 - Čista jeba
2. Nina Pušlar - To mi je všeč
3. Ansambel Stil - Le tebe bi imel
4. Jan Plestenjak - Več ja od neba
5. Alya - Srce za srce

Pesem *Čista jeba* je bila v velikem vodstvu, saj je prejela kar 25 glasov, kar je polovica drugouvrščene pesmi. Lahko bi rekli, da je pesem večna, saj jo pozna čisto vsak. Velikokrat zasledimo, da se jo poje tudi na avtobusu. Čeprav besedilo ni najbolj primerno za osnovnošolce, jo vseeno obožujemo. Kakor pravi rek: Kar je prepovedano, je veliko slajše.

TOP 5 TUJIH PESMI:

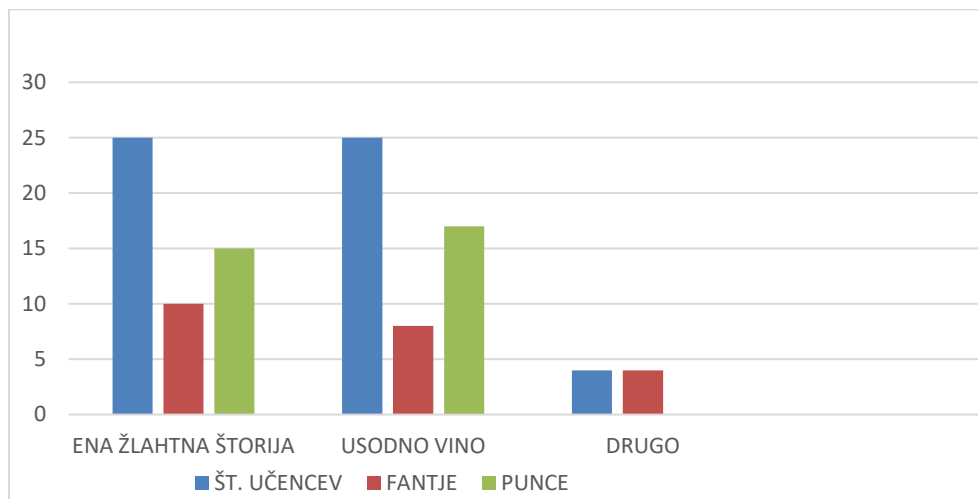
1. Alvaro Soler - Sofia
2. Calvin Harris feat. Rihanna - This is what you came for
3. Justin Bieber - Love yourself
4. Sia feat. Sean Paul - Cheap thrills
5. Robin Schulz - Heatwave

Pesem *Sofia* je prejela kar 29 glasov, kar je približno tretjina drugouvršče pesmi. Ta pesem je tudi zelo temperamentna in se jo poje v španščini. Prejela je že tudi 1. mesto na ameriški glasbeni lestvici Billboard Hot 100.

SLOVENSKE TELEVIZIJSKE SERIJE

Naredili smo anketo in tako pridobili podatke o gledanosti serij. Učence smo anketirali tudi o najljubših likih in o najljubših parih. Pridobili smo zanimive podatke. Anketo je rešilo 54 učencev in učenk, od tega 25 učencev gleda Usodno vino, 25 učencev Ena žlahtna štorija in 4 učenci ne gledajo nič od tega. Če pogledamo še bolj podrobno, pa izvemo, da več fantov gleda Ena žlahtna štorija kot Usodno vino. Pri puncah pa je to ravno obratno.

ENA ŽLAHTNA ŠTORIJA

Ena žlahtna štorija je romantična komedija, ki se predvaja že četrto sezono. Serija je bila prvič na sporedu 11. 3. 2015 na Planet TV-ju. Ustvarjalci Vojko Anzeljc, Tomaž Grubar in Sašo Kolarič so napisali 4 sezone, in to kar 226 epizod.

Snemanje poteka na večih lokacijah. Zunanje prizore snemajo v Goriških brdih: v vasi Bilijana, v okolici in tudi notranjosti Grediča, v Kozani in še na nekaj drugih lokacijah. Notranje prizore pa snemajo v studiu, ki se nahaja v ljubljanskem središču BTC in je velik kar 1400 m².

Ker pa je serija zelo popularna, je na voljo izlet »Po poteh ene žlahtne štorije«.

Prav tako so nam izdali njihove najljubše pare ali pa so nam povedali, kateri liki bi morali biti skupaj.

Zmagovalni par sestavljata zaročenca Eli Špacapan in Ibro Begič, ki sta dobila kar devet glasov. Drugo uvrščena sta tudi zaročenca, in sicer Gušto in Zala, ki sta dosegla dva glasova manj.

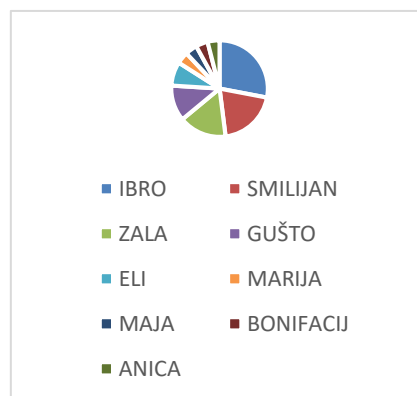

Ostali pari pa so prejeli vsak po en glas in to so Berto in Adelina, Anica in Smiljan, Maja in Žan, Eli in Smiljan, Ibro in Maja, Ibro in Zala, Anica in inšpektor Zelnik, eden učenec pa nima najljubšega para.

Anketiranci so nam povedali svoje najljubše like v seriji. Kar sedem učencev je izbralo Ibra Begiča, pet učencev Štajerca Smiljana Žunka, trije Gušta in šest učencev je izbralo druge (Bonifacij, Marija, Anica, Maja, Eli ...).

Ibro, ki je bil izbran za najljubšega igralca, je zaročenec Eli Špacapan. Je taksist in častni dotkor arheologije. Prihaja iz Bosne in od vseh Špacapanovih fantov je najmanj preračunljiv. Tako se lahko v seriji nasmejimo njegovim bosanskim navadam in njegovemu mišljenju, ki je pogosto neumno. V vlogi Ibra je Ranko Babič, ki je slovenskemu občinstvu verjetno najbolj znan po svojih stand-up komedijah. Javnost ga je lahko videla v priljubljeni seriji Kursadije, v katerih je igral Jožeta. Bil je soustvarjalec DA ŠOVA z Denisem Avdićem. Sedaj pa piše in nastopa v stan-up komedijah. Najnovejša, lahko rečemo kar sveža, je Moška copata, katere avtor je on sam.

USODNO VINO

Usodno vino je slovenska romantična serija, ki se v izvirniku imenuje Búrlivé víno in original je bil posnet na Slovaškem. Usodno vino, ki sicer po številu epizod sodi med telenovele, je moderna priredba zgodbe o Romeu in Juliji, torej o dveh sprtih družinah in o enem zaljubljenem paru. Predvaja se tretja sezona, ustvarjalki pa sta Katarina Molakova in Danica Halakova.

Tako kot Eno žlahtno štorijo snemajo tudi Usodno vino na več lokacijah, in to so: Šmarje nad Koprom z okolico, slovenska Istra, velika večina pa se snema v studiu za Bežigradom v Ljubljani.

Za najljubši par sta bila izbrana zaročenca Nina Dolinar in Martin Rozman in sta prejela ker deset glasov. Pet glasov sta prejela Igor in Dora ter s tem zasegla drugo mesto. Glas manj sta prejela Maja in Brane. Po en glas pa sta prejela skrivna ljubimca Ines in Erik ter zakonca Eva in Peter. Dva anketiranca menita, da bi morala biti Ana Rozman in Edi Ban skupaj, in dva druga anketiranca menita da bi morala biti skupaj Daša in Martin.

Najljubši lik v Usodnem vinu je izbrala velika večina. Tako je Nina Dolinar dosegla prvo mesto z osmimi glasovi, z dvema glasovama pa je drugo mesto zasedla babi Ana in za tri glasove premagala svojega vnuka Martina Rozmana. Tri glasove je še prejel Erik Habjan, dva ali en glas pa so prejeli Karin, Dora, Daša in Lara.

Nina Dolinar je zaročena z Martinom Rozmanom in je najmlajša Dolinarjeva hči. Ima sestro Evo, ki s Petrom Rozmanom in s tremi otroki živi v Avstriji. Ima pa tudi brata Simona. Z njim dela v domačem vinarskem podjetju Dolinar, ki ima trenutno hude finančne težave. Vlogo Nine Dolinar igra enaindvajset letna Inja Zalta. Je igralka in manekenka. Leta 2008 je bila izbrana za naj Smrkljo in letos oktobra prejela nagrado »Elle style award 2016«, katere organizator je bila Škoda. Nastopa v veliko oglasih in glasbenih videih.

Manja Šumah

MODA LETOŠNJE ZIME

Počitnice so že pred vrati in čas je tudi za božične nakupe. Iz lastnih napak vem, da se počutiš bolje, če si oblečen modno in te ljudje ne gledajo po strani, kot bi prišel iz srednjega veka. Zato te bom obvestila s trendi letošnje zime.

Letos so zelo moderni navadni pulloverji s potiskom. Najbolje je, če so enobarvni ali več, - ampak ne več kot 4 barve! To je letošnje pravilo, ki se ga moramo držati pri pulloverjih. Seveda pa ne moremo iz sproščene kože, zato so še vedno moderni pulloverji s kapuco, in to že 3. leto

zapored. Drugo leto zapored pa so moderni pulloverji, ki so nekoliko krajši oz. crop topi. Ti so kar nepriporočljivi, saj v njih zebe, ker so krajši. Ampak kakor rek pravi: Za lepoto je treba potrpeti.

Moderni so tudi pulloverji z azteškimi vzorci. Le-ta je prikazan na sliki.

Letos so tudi moderne majčke z bleščicami, ki se premaknejo glede na smer dotika roke ali pa majčke z navadnimi bleščicami. Moderne so tudi dolge jopice brez gumbov. Le-te so kot krasno dopolnilo h kratkim majčkam.

Letošnje hlače pa ostajajo denim hlače oz. kavbojke. Med barvami prevlada svetlo modra, temno modra in zelo živa modra. Pojavljajo se tudi bele, vendar te bolj malo. Letošnje leto so zelo moderne strgane hlače. Ali na kolenu ali po celih hlačnicah. Te za zimo niso najbolj primerne, saj živimo v visokogorju in imamo veliko snega.

Čedalje bolj se nosijo ohlapne hlače ter hlače na zvon. Mislim, da se počasi vračamo v 80. leta.

Letošnje bunde ostajajo preproste. Med barvami prevladujejo temne (npr. črna, modra, zelena), a za popestritev so dodane žive barve na kapucah (bela, roza, rumena). Še vedno so moderni bomber jacketi. Ti so nekoliko hladnejši in krajši.

Ema Metulj

PO PRAZNIKIH DIŠI

Vsako leto se veselimo konec leta oz. decembra, saj prihaja čas praznikov, obdarovanja in ljubezni. Najprej nas obišče sv. Miklavž, potem pa še ponekod Božiček in dedek Mraz. Ker pa je ta čas obarvan v malo drugačno vzdušje, vam bom predstavila nekaj idej, kako sami lahko okrasite in naredite praznike še lepše.

Advent je čas duhovne in zunanje priprave na praznovanje božiča. Nekdaj so ga ljudje občutili kot spokorni čas. Čeprav cerkev posta ni ukazala, so se nekateri postili. Vsekakor v tem času ni bilo hrupnih ženitev in zabav, ne plesa in veseljačenja. Ker je advent v decembru, ko so dnevi kratki in noči dolge, da se zdi vse nekam temačno skrivnostno, se je v ljudskem izročilu ohranilo marsikaj iz predkrščanskega verovanja, npr. da se vračajo rajniki iz onostranstva. Po drugi svetovni vojni - ne ve se prav kdaj - se je pritaknilo še nekaj novega in se hitro udomačilo. Ta novost je adventni venec. Praviloma naj bi bil iz zimzelenega rastlinja (npr. smrečja, ruševja ...) s svečami na štirih koncih. Ponazarja štiri adventne nedelje pred božičem. Ljudem, ki jim božič versko nič ne pomeni, adventni venec postaja eden od sezonskih okraskov v decembru.

Verjetno si vsak želi malo polepšati prostor, saj nam to da malo božičnega duha. Božične barve so zelena in rdeča, za novo leto in nasploh december pa bela, modra, zlata in srebrna.

V vsakem prostoru se mora čutiti toplota in tako rekoč vonj po božiču. Na kakšnih posebnih prostorih dodajte adventni venček ali kakšne druge praznične okraske.

Posebej se opazijo tudi različni prtički in prti. Naj bodo rdečo-bele barve ali zelene. V kakšen kot postavite v navaden kozarec za vlaganje nekaj vej jelke, nanjo pa obesite različne okraske, ki jih lahko naredite sami.

Okna so ogledalo hiše, tako da je lepo, če nekaj visi na njih. Na njih in na stene obesite okraske z motivom zime, jelenčkov, Božička, angelčkov, medenjakov ...

Potrebujete samo različne barve papirja, škarje, lepilo, svinčnik in idejo.

Na mizo dajte kakšen prt, nanj pa skledo z zelenjem, storži, novoletnimi okraski (bunkice od drevesca), različnih barv. Zraven pa skledico z domačimi piškoti, ki jih lahko spečete sami.

Na božič imamo posebno slavnostno večerjo in mi moramo znati lepo in pravilno pripraviti mizo.

Seveda mora biti bonton tudi prisoten. Zato priporočam, da si preberete o osnovah obnašanja, ki vam bodo tudi drugod koristile.

V nadaljevanju preberite recepta, ki ponujata sladke razvade.

CIMETOVE ZVEZDICE

Sestavine za 40 zvezdic:

2 beljaka
220 g sladkorja
2 žlički limoninega soka
zvrhana žlica cimeta
250 g zmletih mandljev

Beljaka stepemo v trd sneg. Medtem ko ga stepamo dalje, postopno sipamo vanj sladkor in limonin sok. Zmes stepamo še 10 min. 3 žlice zmesi oddelimo, pokrijemo in shranimo.

V beljakovo zmes vgnemo cimet, malo limonine lupine in mandlje.

Testo zavijemo v folijo in ga položimo v hladilnik za eno uro.

Pečico segrejemo na 175°C. Pekač namastimo. Površino rahlo pomokamo in razvaljamo testo. Z zvezdastim obodcem izrežemo zvezdice in jih premažemo s prihranjeno beljakovo zmesjo. Zvezde položimo na pekač in jih pečemo približno 15 min. Zvezde naj ostanejo mehke in svetle.

LETCOVI LIKI

Sestavine:

250 g medu
200 g sladkorja
170 g surovega masla
600 g moke
zvrhana žlička cimeta
jajce
3 žlice vode
žlica kakava
230 g sladkorja v prahu
6 žlic limoninega soka
tvari za krašenje

Med, sladkor in maščobo segrevamo, dokler se ne stopi. Mešanico odstavimo in ohladimo. V mešanico dodamo 500 g moke, cimet, jajce, vodo in eno žlico ruma. Testo gnetemo in dodajamo moko, dokler ni dovolj čvrsto. Skledo pokrijemo s folijo in pustimo čez noč na hladnem.

Drugi dan s peki papirjem obložimo pekač. Testo razvaljamo in izrežemo poljubne like.

Pečico segrejemo na 200 °C. Piškote različnih modelov pečemo 15-18 minut, dokler niso lepo pečeni. Piškote pustimo, da se ohladijo, nato pa jih okrasimo.

Ema Kočnar

HOROSKOP 2017

OVEN (21.3. - 20.4.)

DENAR: Ravno v teh mesecih boste ovni imeli srečo z denarjem. Odpirale se vam bodo nove poti in jih boste želeli raziskati. Kar pogumno!

ODNOSI: . Aprila in maja bodo ovni razočarani saj takrat bodo najmanj vplivni in najmanj osredotočeni na prihodnost. V družini se boste rahlo sprli, a boste kmalu spregledali svojo napako.

LJUBEZEN: Ovni bodo v tem letu deležni veliko ljubezni od nenavadnih oseb. Med poletjem bodo morda tudi spoznali novo simpatijo ali celo sorodno dušo.

BIK (22.4. - 20.5.)

DENAR: Spomladi, se vam bo odprl kovček z denarjem, ampak le počasi saj lahko ta denar hitro skopni. Delajte z njim preudarno.

ODNOSI: V družini boste prišli do nesoglasij, ampak jih boste premagali. Spoznali boste veliko novih prijateljev prek spleta, ampak, ob težkih časih bodo le pravi ostali. Zapomnite si to!

LJUBEZEN: Leto 2017 vam na žalost ne bo prineslo veliko romantičnih razmer ampak potrudite se, da bo to leto nepozabno!

DVOJČKA (21.5. - 21.6.)

DENAR: Z denarjem ravnaj previdno. Proti koncu meseca se bo stanje izboljšalo.

ODNOSI: Izogibajte se ljudi, ki se bodo pogovarjali z vami vzvišeno in se grobo obnašali. Mnogo sošolcev te bo prosilo za pomoč pri učenju. Doma lahko pride do manjšega konflikta, ne razburjaj se za male malenkosti.

LJUBEZEN: V ljubezni boste zelo uspešni, saj boste spoznali pravo osebo, ki bo hkrati tudi vaš najboljši prijatelj.

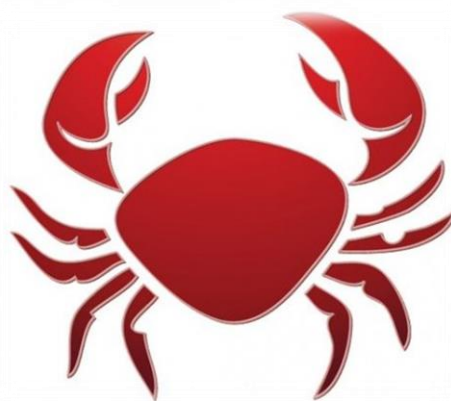

RAK (22.6. - 21.7.)

DENAR: Vaša denarnica se bo kaj hitro odebelila, ampak proti koncu meseca pazite da ne zapravite vsega.

ODNOSI: Strogi starši vam ne bodo dovolili, da hodite ven tako pogosto, kot bi želeli, zato bodite potrpežljivi. Na sredini meseca jih boste osvojili s poslušnostjo in z opravljanjem hišnih opravil, zato bodo popustili.

LJUBEZEN: V ljubezenskem odnosu boste nagrajeni z lepimi in romantičnimi trenutki. Če ste osamljeni, vas na pomolu čaka nova ljubezen, ki bo imel srečen konec.

LEV (22.7.-23.8.)

DENAR: Imeli boste srečo, da boste na tleh našli 10 EUR. Večje spremembe pa ne pričakujte.

ODNOSI: Pogosto se boste znašli v prepiru s starši. S prijate lji ne boste imeli konkretnih težav, le od najbližjih pričakujte nekaj pripomb na vaš odnos. Vi se ne ozirajte na to, natakните si nasmešek na obraz in v družbi se boste dobro ujeli.

LJUBEZEN: Oseba, ki je vi ne marate, vas bo začela ogovarjati in počasi boste ugotovili, da je dobra oseba. Lahko pričakujete napredek v vašem odnosu, kar pa vas naj ne prestraši.

DEVICA (24.8. -23.9.)

DENAR: V mesecu decembru ne pričakujte velikih finančnih sprememb, kajti to bo najboljše za vas.

ODNOSI: S prijatelji boste imeli kar velike težave. Ugriznite se v jezik, da ne bo prišlo do kakšnih zamer. Z družino pa boste preživeli nepozabne božično-novoletne praznike.

LJUBEZEN: Z osebo, ki vam je všeč, ne bosta imela veliko stikov. Zato jo pustite pri miru, da ne boste povedali kaj nepremišljenega. Ko bo čas za pogovor, bo ta oseba pravočasno ugotovila. Vaša simpatija bo pogosto v mislih z vami, a tega ne bo pokazala.

TEHTNICA (24.9. - 23.10.)

DENAR: Na vašem bančnem računu bodo velike spremembe. Ne moremo napovedati, če bodo pozitivne ali pa negativne. To naj bo presenečenje.

ODNOSI: Z domačimi se boste še zblížali. Spoznali boste novega pravega prijatelja, s katerim boste v takem stiku ostali do konca življenja.

LJUBEZEN: Ljubezen vašega življenja boste našli, ko boste to najmanj pričakovali. Zato se prepustite usodi in zaživite pravo življenje.

ŠKORPIJON (24.10. - 22.11.)

DENAR: Vaša denarnica bo cel mesec prazna, a ne skrbite, ker bo v novem letu vse pricurlo nazaj.

ODNOSI: V letu 2017 se boste morali ukvarjati z veliko problemi v medsebojnih donosih, vendar se boste z vsemi spopadli premišljeno in jih uspešno odpravili, saj bodo vam vedno stali vaši najbližji in prijatelji, na katere se boste lahko vedno zanesli.

LJUBEZEN: Izpostavljeno bo področje čustev, na katerem vam lahko nekaj stvari malce uide izpod nadzora, s čimer se nikar preveč ne obremenjujte. Tisti škorpionji, ki ste že dolgo v razmerju, boste prišli do določenih zaključkov, povezanih s samim sabo, kar vas lahko zmede.

STRELEC (23.11. - 20.12.)

DENAR: Morali boste varčevati, kajti prihajajo hudi časi. Zato ne zapravljajte po nepotrebnem.

ODNOSI: S sošolci boste vedno bolj skupaj držali in s tem postali zavezniki. Družina bo za vas v mesecu decembru na prvem mestu.

LJUBEZEN: Našli boste ljubljeno osebo, ampak zaradi vaših trmastih izpadov jo boste izgubili.

KOZOROG (21.12. - 19.1)

DENAR: Izgubili boste neznano kje 20€, ki pa se vam bodo dvakratno vrnili.

ODNOSI: Imeli boste velike težave s prijatelji, zato še posebej pazite na svoje besede.

LJUBEZEN: Odprta bo le, če boste tako hoteli vi. Nikar ne odločajte o usodi, temveč se prepustite toku.

VODNAR (20.1. - 17.2.)

DENAR: Denar vam ne bo padal z neba, ampak če boste trdo delali, boste prejeli dobro količino denarja.

ODNOSI: Dnevi ne bodo muhasti, ampak polni doživetij, ki vam bodo še dolgo ostala v spominu. Posvečajte se svoji družini in prijateljem, da ne bo prišlo do kakšnih sporov in zamer.

LJUBEZEN: Upoštevajte druga mnenja in nikar se ne skrivajte za masko. Bodite takšni, kakršni ste. Ljubezen pa vam je odprta skoraj v vseh pogledih, temveč ne pretiravajte.

RIBI (18.2. - 20.3.)

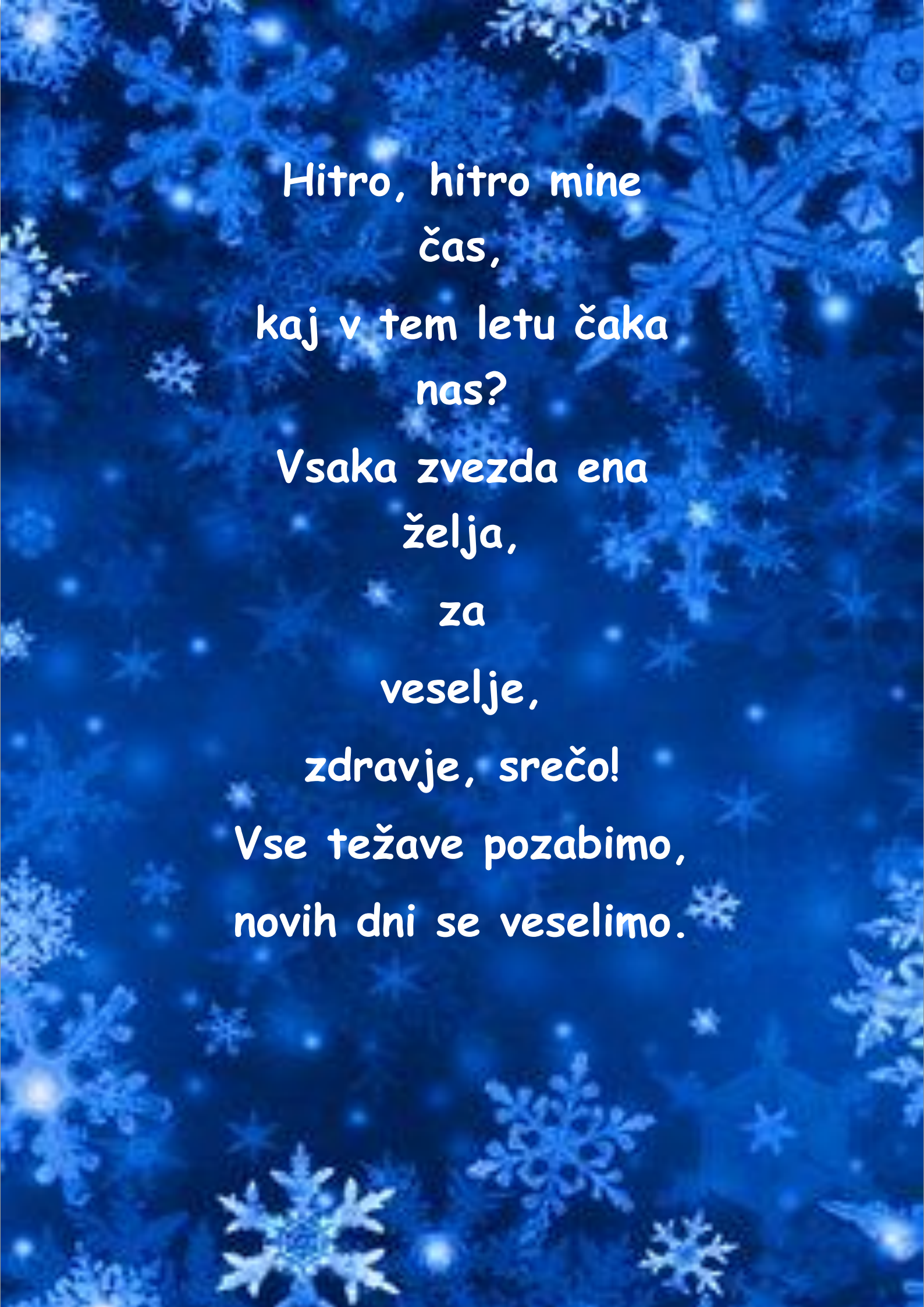
DENAR: V vaši denarnici ne bo sprememb, nekaj denarja boste dobili v darilih, a to ne bo na veliko spremenilo vašega denarnega stanja.

ODNOSI: Bodite bolj odkriti in prijaznejši do oseb, ki nekaj želijo od vas. Ta mesec bo za vas nekaj posebnega, saj boste doživeli veselje, ki ga redko kdaj. Ne izpostavljajte prijateljev, temveč z vsemi ravnajte enako in ne verjemite vsemu, kar slišite.

LJEBEZEN: Spoznali boste najboljšega prijatelja, s katerim boste stike še zblížali in čez nekaj časa boste šli na prvi zmenek.

Manja Šumah

Hitro, hitro mine
čas,
kaj v tem letu čaka
nas?
Vsaka zvezda ena
želja,
za
veselje,
zdravje, srečo!
Vse težave pozabimo,
novih dni se veselimo.

NOVINARKE: Alma Funtek, Ema Kočnar, Ema Metulj, Manja Šumah,

Daša Zamernik

MENTORICA: ga. Karmen Oset

VIRI: splet, lastni viri

OBLIKOVANJE: Novinarke

FOTOGRAFIJE: splet, lastni arhiv

ŠOLSKO LETO: 2016/17